

Rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 12.05.1992, sp. zn. 6 Co 494/92, ECLI:CZ:KSCB:1992:6.CO.494.1992.1

Číslo: 26/1993

Právní věta: V občanském soudním řízení o zrušení práva společného nájmu družstevního bytu rozvedených manželů může soud přiznat nárok na zajištění náhradního bytu, nikoli však nárok na zajištění přiměřeného náhradního bytu podle ustanovení § 712 odst. 2 o.z.

Soud: Krajský soud v Českých Budějovicích

Datum rozhodnutí: 12.05.1992

Spisová značka: 6 Co 494/92

Číslo rozhodnutí: 26

Číslo sešitu: 3-4

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Rozhodnutí soudu, Společný nájem bytu manžely

Předpisy: 40/1964 Sb. § 705
§ 712

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Okresní soud v Jindřichově Hradci zrušil právo společného nájmu družstevního bytu č. 5 o kuchyni a dvou pokojích v domě čp. 386 v S. a rozhodl, že výlučným nájemcem tohoto bytu bude nadále jako členka družstva navrhovatelka, že právo odpůrce na bydlení zanikne dnem, kdy mu bude zajištěn přiměřený náhradní byt, a že odpůrce je povinen byt vyklidit do 15 dnů po zajištění přiměřeného náhradního bytu. Dále rozhodl, že odpůrce je povinen zaplatit na účet soudu prvního stupně 100 Kčs a odpůrce nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odvolatelka napadla svým odvoláním výroky rozsudku o bytové náhradě a domáhala se jejich změny tak, že odpůrci nepřísluší právo na bytovou náhradu vůbec, popřípadě pouze ve formě náhradního ubytování. Namítala, že mezi účastníky byla spornou jen skutečnost, zda odpůrce má právo na bytovou náhradu a pokud ano, zda to má být náhradní byt nebo pouze náhradní ubytování. Za situace, kdy odpůrce je spoluvlastníkem jedné ideální poloviny domu čp. 126 v S. , v němž bydlí pouze jeho vlastní rodiče, a má veškeré možnosti pro to, aby realizoval své vlastnické právo, je odvolatelka toho názoru, že přidělení náhradního bytu by bylo v rozporu s dobrými mravy (§ 3 odst. 1 o.z.) i v rozporu se zásadami bytové politiky.

Krajský soud v Českých Budějovicích změnil rozsudek soudu prvního stupně tak, že odpůrce je povinen byt v domě čp. 386 v S. vyklidit do patnácti dnů po zajištění náhradního bytu; výrok o nákladech řízení byl potvrzen a bylo dále rozhodnuto, že odpůrce nemá právo na náhradu nákladů

odvolacího řízení.

Z odůvodnění:

Odvolání navrhovatelky směřovalo do části výroku ve věci samé, kterou je výrok o bytové náhradě; nešlo tu pouze o lhůtu k plnění.

Skutková zjištění soudu prvního stupně jsou správná; správný (s výše uvedenou výjimkou) je i názor právní. Obecně je bytovou náhradou náhradní byt; poskytnutí ubytování je možné jen za splnění důvodů zvláštního zřetele hodných. Takové důvody tu však splněny nejsou. Odpůrce je sice spoluvlastníkem domku, ten je však právně obsazen. Sám odpůrce podstatnou měrou se zasloužil o získání vyklizovaného bytu; příčiny rozvodu manželství spočívají v chování navrhovatelky. Nelze proto, jak dovozuje navrhovatelka, vázání vyklizení na poskytnutí náhradního bytu považovat za odporující dobrým mravům.

Odvolací soud doplnil dokazování zprávou obecního úřadu si S. a zjistil, že spoluvlastníky domu čp. 126 v S. jsou odpůrce a dále E. Š.; v domku bydlí prozatím jejich rodiče.. V domku je byt o kuchyni a třech pokojích; z toho v jedné místnosti se nedá bydlet, neboť hrozí zřícení stropů.

V projednávané věci odpůrce neměl námitky proti zrušení společného nájmu družstevního bytu, uznával, že výlučnou nájemkyní se zřejmě stane odvolatelka s ohledem na společné nezletilé dítě, které bylo svěřeno do výchovy navrhovatelky, ale domáhal se toho, aby povinnost byt vyklidit byla vázána na zajištění náhradního bytu.

Soud prvního stupně rozhodl o bytové náhradě ve formě přiměřeného náhradního bytu podle ustanovení § 712 odst. 2, věta druhá, o.z. Odvolací soud dospěl k názoru, že ve sporu o zrušení práva společného nájmu družstevního bytu rozvedených manželů podle ustanovení § 705 odst. 2, věta druhá, o.z. nemá ten z účastníků, který je povinen byt vyklidit, právo na bytovou náhradu ve formě přiměřeného náhradního bytu podle ustanovení § 712 odst. 2, věta druhá, o.z., neboť toto zákonné ustanovení nelze na souzený případ aplikovat. V tomto případě totiž neskončil nájemní poměr výpovědí pronajímatele z důvodů uvedených v ustanovení § 711 odst. 1 písm. a), b), c), e) o.z.

Ze všech těchto důvodů odvolací soud formu bytové náhrady ve výrocih napadeného rozsudku podle ustanovení § 220 odst. 1 o.s.ř. změnil; výrok o nákladech řízení potvrdil.

Na náhradu nákladů odvolacího řízení by měl právo odpůrce podle ustanovení § 224 odst. 1 a § 142 odst. 1 o.s.ř. Tomu však žádné náklady nevznikly.